

## IN MEMORIAM



NILS EDÉN

25. 8. 1871—16. 6. 1945

Nils Edéns stora insatser först som historiker och därefter som statsman och ämbetsman tillhöra icke denna tidskrifts ämnessfär; här skall endast framhållas hans betydelsefulla verksamhet som ordförande i Svenska Fornminnesföreningen under nära ett decennium.

Det var vid en för Fornminnesföreningen vansklig tidpunkt, hösten 1929, då en rekonstruktion av föreningen blivit nödvändig, som landshövding Edén — trots sin stora administrativa arbetsbörda — ställde sig till förfogande som föreningens ordförande. Han lovade endast åtaga sig ordförandeskapet för ett par år, men man lyckades undan för undan övertala honom att kvarstå, och så kom han att bekläda posten i nära 10 år, till i mars 1939. Vid hans avgång valde föreningen honom till sin hedersordförande — den ende föreningen någonsin haft — och hedersledamot.

Svenska Fornminnesföreningen sysslar ju framför allt med äldre tider än dem, inom vilka Edéns egen forskargärning fallit, men att han under nära ett decennium lät sig omvälja till föreningens ordförande visar med vilket stort intresse han kom att omfatta även dessa forskningsområden. Vid tillfällen, då föredrag gällde yngre tider, kunde han göra vägande inlägg i diskussionerna, och vid föreningens utfärd till Strängnäs i juni 1933 höll han i den gamla rikssalen på Roggeborgen ett fängslande föredrag »Några ord om Gustav Vasas konungaval i Strängnäs».

Som ordförande var Nils Edén utomordentlig. Hans sällsporda skicklighet att leda förhandlingarna och hans lysande värtalighet spred glans över föreningens sammanträden. Inte minst fängslade han med sina anföranden vid samkvämen, då det gällde att avtacka föredragshållarna. Hans förmåga att därvid träffsäkert karakterisera såväl föredrag som föredragshållare var imponerande, och hans tal formade sig ofta till små pärlor av spiritualitet. Det studentikosa drag, som fanns hos Nils Edén, blomnade under dessa samkväm, och man hade en känsla av, att den hårt ansträngde ämbetsmannen på Fornminnesföreningen i viss mån kände sig uppliva något av sin ungdoms och sina tidigare mannaårs uppsaliensiskt akademiska stämningar.

Vi, som i Fornminnesföreningens styrelse hade förmånen att samarbeta med Nils Edén, beundrade den noggrannhet och omsorg, som han städse ägnade ärendenas behandling, hans klokhets och förfarenhet i rådslagen och icke minst den rättrådighet, som präglade hans ord och gärningar. Den vänskap, som han skänkte sina medarbetare, var för oss alltid en källa till inspiration och arbetsglädje.

Svenska Fornminnesföreningen är stolt över att ha fått räkna Nils Edén i sin krets som sin ordförande och hedersordförande, och den skall alltid med tacksamhet och vördnad ära hans minne.

*Birger Nerman*